

РЕШЕНИЕ

№ 3555

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6927** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Арамет трейд“ ЕООД, с адрес [населено място], кв.Д. 1, [жилищен адрес] представлявано от управителя Ж. Д., срещу Ревизионен акт № Р – 22221421005614 – 091 – 001/11.02.2022г., издаден от М. Ц. М., орган, възложил ревизията и Д. Д. Н., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 851/03.06.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения на „Арамет трейд“ ЕООД по ЗДДС общо в размер на 33 011.61 лева, от които главница в размер на 29 533.00 лева и лихви в размер на 3 478.61 лева, в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 10...0101/30.11.2020г., издадена от „Туркович логистик ЕУ“ЕООД с предмет на доставката оборудване: машина за охлаждане на лазерен агрегат BYSTRONIC 3015, тип CO2 с включени вакуум помпа за високо налягане и оптична глава за лазерно рязане 7.5.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че фактическите констатации и правните изводи в него не се подкрепят от събраните при ревизията доказателства.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт А., прави искане за потвърждаване на ревизионния акт правилен и законосъобразен. Посочва, че и в хода на съдебното производство не са събрани доказателства, че издателят на фактурата е доставил машината. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221421005614 – 020 – 001/06.10.2022г., издадена от М. Ц. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – В., оправомощен на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП във вр. с чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед № РД – 01 – 287/10.05.2021г. на директора на ТД на НАП – С., Заповед № 3 – ЦУ – 3033/06.10.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед № 3 – ЦУ – 1659/05.05.2021г. на зам. изпълнителния директор на НАП. Ревизията е възложена за определяне на задължения по ЗДДС за периодите от 01.06.2020г. до 31.12.2020г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р – 22221421005614 – 092 – 001/24.01.2022г., срещу който не е подадено възражение.

Издаден е Ревизионен акт № Р – 22221421005614 – 091 – 001/11.02.2022г. от М. Ц. М., орган, възложил ревизията и от Д. Д. Н., ръководител на ревизията. При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 851/03.06.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на съдебното производство е приета административната преписка и съдържащите се в нея доказателства.

Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно и обосновано. Вещото лице дава заключение, че данъчната основа по процесната фактура е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 304 – Стоки. Начисленият ДДС по фактурата е осчетоводен по дебита на счетоводна сметка 4531 – ДДС покупки. Общата стойност е начислена като задължение към доставчика „Туркович Логистик ЕУ“ ЕООД по кредита на счетоводна сметка 401 – Доставчици. Фактурата е осчетоводена през данъчния период, през който е издадена. Счетоводните записвания са в съответствие с изискванията на ЗСч и Н. 2 – Отчитане на стоково – материални запаси. При проверка на място в складовата база на „Арамет трейд“ ЕООД на адрес 289 км. от Автомагистрала „Т.“ - пътен възел Я./Шумен, Област Я. е намерено оборудване, за което е представен снимков материал.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от възложителя и от ръководителя на ревизията, след надлежно възложена ревизия съгласно чл.112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип. По делото са представени на хартиен и магнитен носител доказателства относно наличието на валиден електронен подпис и КЕП, за документите издавани и връчвани по електронен път в хода на ревизионното производство, поради което и не се констатира незаконосъобразност на акта на това основание.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, а и предвид

задължението на съда да реши спора по същество, процесуалните нарушения не са основание за отпадане на данъчните задължения.

Относно приложението на материалния закон:

Съдът счита, че органите по приходите правилно са приложили материалния закон и са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактурата, издадена от „Туркович Логистик ЕУ“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство е установено, че основната дейност на жалбоподателя е търговско посредничество с машини, промишлено оборудване, търговия на едро и дребно с машини и оборудване на машини със стопанско предназначение.

Предмет на процесната доставка по фактура № 10...0101/30.11.2020г., издадена от „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД е доставка на оборудване: машина за охлаждане на лазерен агрегат BYSTRONIC 3015, тип CO2 с включени вакуум помпа за високо налягане и оптична глава за лазерно рязане 7.5. Транспортът до мястото на предаване в складовата база на „Симеон 73“ ООД в С., Околовръстен път 766,[жк] е обезпечен чрез доставчика, от „Грийн про конкрет“ ЕООД.

Представено е копие на фактурата, Договор от 10.10.2020г. и двустранно подписан приемно – предавателен протокол от 30.11.2020г. Не са представени доказателства за плащане, както и данни за предходен доставчик, от който да е придобито оборудването.

Извършена е насрещна проверка на доставчика „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД. По данни от ИС на НАП е констатирано, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС на 28.09.2021г., поради установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. Не са декларирани обекти за осъществяване на стопанската дейност. Към датата на издаване на фактурата няма назначени лица по трудови правоотношения. За 2020г. няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО. От датата на регистрация по ЗДДС дружеството декларира в дневниците за продажби фактури за услуги на големи стойности и много нисък размер на ДДС за внасяне. П. данъчен кредит е изцяло от рискови и deregистрирани по ЗДДС лица. Извършените 32 проверки на „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД потвърждават, че дружеството участва в схема, при която се използват идентични документи, които не отразяват реални стопански операции и водят до намаляване на дължимия ДДС от получателите по фактурите, поради неправомерно ползване на данъчен кредит. По тези съображения органите по приходите са приели, че реално доставка на оборудване по процесната фактура от „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД не е осъществена и не са налице основания за признаване право на приспадане на данъчен кредит от страна на жалбоподателя.

Така направеният извод е правилен и не е опроверган от доказателствата, събрани в хода на съдебното производство. Съдебно – счетоводната експертиза установява редовно осчетоводяване на фактурата, но без доказателства за плащане по нея. Вещото лице е констатирало и наличие на оборудване в складовата база на жалбоподателя, но не може да се установи произходът на това оборудване. „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД е в процес на ликвидация и не представя доказателства. Не се установява доставчикът по процесната фактура да е разполагал с оборудването, което е фактурирал на жалбоподателя. Доставчикът не е декларирал стопански обект на осъществяване на дейността, няма персонал, няма подадена ГДД по ЗКПО, за да се приеме, че извършва реална стопанска дейност. Не може да се установи от къде разполага с оборудването, което е фактурирал, къде е съхранявано същото, от кого е

произведено, кога, кога е предадено на прекия доставчик. Обоснован и законосъобразен е извода на органите по приходите, че издателят на фактурата не е реалния доставчик на оборудването. Не се установява кой е доставил наличното в складовата база на жалбоподателя оборудване, но това не е издателят на фактурата. Налице е несъответствие между реално извършената стопанска операция и нейното документално оформяне. Счетоводно доставката е отразена правилно в счетоводството на получателя, има съставени документи и счетоводни записвания. Данъчното събитие, от което възниква правото на данъчен кредит обаче е доставката на стока /оборудване, машини, съоръжения/ от издателя на фактурата, каквото в случая не се доказва. Осчетоводяването на фактура с цел оптимизиране на дължимия ДДС е в нарушение на материалния закон, както правилно е прието и с ревизионния акт. Правото на приспадане на данъчен кредит е неправомерно упражнено, без да са налице предпоставките на чл. 6 във вр. с чл. 68, ал.1 и ал. 2 от ЗДДС.

Правото на приспадане на данъчен кредит е регламентирано в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който, данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това, чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на чл. 178 от директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220 - 236 и членове 238, 239 и 240. От своя страна, съгласно чл. 168, б. а" доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. Следователно, и съгласно чл. 178, вр. чл. 168 от директивата съществува изискването лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател на доставката или услугата, а другото данъчнозадължено лице да е реалният доставчик на стока или услуга. В тази връзка самото издаване на фактурите не е достатъчно, за да обоснове реалност на документираните с тях доставки на услуги. Законът изисква доказателства за реалност на доставката, а след това и за правилното ѝ счетоводно оформяне. От събраните по делото доказателства не се доказва реалността на доставките по процесната фактура. Действително, фактурата и съпътстващите документи са издадени, същите са представени като доказателство по спора. Както се посочи по - горе в мотивите на настоящото решение, обаче, за

признаване правото на приспадане на данъчен кредит съществува изискването освен издаването на документи, да са осъществени и реални сотпански операции, да е доказано извършване на облагаеми доставки на стоки и услуги.

По изложените съображения съдът счита, че ревизионният акт е обоснован и законосъобразен и следва да бъде потвърден.

При този изход от спора и направеното своевременно искане, на ответника се дължат разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 3 290,92 лева по чл. 7, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 8, ал.1 от Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Арамет трейд“ ЕООД, с адрес [населено място], кв.Д. 1, [жилищен адрес] представлявано от управителя Ж. Д., срещу Ревизионен акт № Р – 22221421005614 – 091 – 001/11.02.2022г., издаден от М. Ц. М., орган, възложил ревизията и Д. Д. Н., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 851/03.06.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с който на „Арамет трейд“ ЕООД са установени задължения по ЗДДС общо в размер на 33 011.61 лева.

ОСЪЖДА „Арамет трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], кв.Д. 1, [жилищен адрес] представлявано от управителя Ж. Д. да заплати на НАП - Дирекция „ОДОП“ сума в размер на 3 290,92 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: